

LISTRY

hlavního města Prahy

LP2512/02/4545

ZDARMA

www.praha-mesto.cz

prosinec 2002 • ročník II/12

Novým primátorem je MUDr. Pavel Bém

strana 3

Pražští taxikáři: kdo podvádí, bude viset

strana 4

Praha koncem roku 2002: novinky, které nepřehlédnete

strana 8-9

Vánoční strom dorazil do Prahy opět z Beskyd

Úctyhodných devadesát let a bezmála třicet metrů výšky má letošní Vánoční strom, který od soboty 23. listopadu dominuje Staroměstskému náměstí. Unikátní smrk s předívkou Velký Karel věnovali Pražanům obyvatelé beskydské obce Velké Karlovice.

„Strom stál na někdejší stezce proslulé zbojnické dvojice Juráše a Ondráše, kteří v beskydských lesích zlobili vrchnost na přelomu osmnáctého a devatenáctého století,“ prozradila Eva Kolbachová z firmy Folk Art Production, která v hlavním městě pořádá vánoční oslavy na Staroměstském a Václavském náměstí.

Velký Karel putoval do Prahy upevněný na obrovském návesu téměř dva dny po trase Velké Karlovice–Vsetín–Hranice–Olomouc–Brno a po dálnici D1 do hlavního města. Při průjezdu Prahou mu asistovali policisté a pracovníci Dopravního podniku.

„Je to krásný smrk horský, s obdivuhodně symetricky umístěnými větvemi. To nám umožnilo navštívit na ně osvětlení tak, že vytváří jakýsi závoj. Doufám, že se bude obyvatelům i návštěvníkům metropole líbit,“ uvedl jednatel Folk Art Production Milan Šmerda.

Vánoční strom slavnostně rozsvítil v neděli 1. prosince nový pražský primátor Pavel Bém.

Výtvarnice Emma Srencová přeje Praze, aby byla zdravá

V době předvánočního shonu existuje v Praze jeden ostrůvek, kde všechny starosti zmizí. Tím místem je Muzeum hlavního města, v jehož sálech právě probíhá retrospektivní výstava Emmy Srencové. V jejím imaginárním světě lze třeba létat nad Prahou, podívat se do moudrých očí Malého prince, navštívit operní festival, lovit s vodníkem ryby z Čertovky nebo litovat podroušeného psa po silvestrovské noci. Na každém z obrazů si však návštěvník najde něco, co je mu blízké. Výstava, na které malířka představuje svoje obrazy a objekty z let 1965–2002, je otevřena do 16. března následujícího roku.

Na výstavě, která se ode dne svého zahájení těší velkému zájmu návštěvníků, lze zaznamenat jeden zajímavý fenomén. Lidé, kteří si prohlížejí Vaše obrazy se chovají, jako by Vás osobně znali. Čím si to vysvětlujete?

Zřejmě to bude tím, že jsem dost komunikativní. Často vyprávím o lidech a věcech kolem sebe v televizi, v rádiu a tímto způsobem si s lidmi vlastně povídám. Takže lidé o mně a mé rodině vědí poměrně dost a z toho pramení jejich pocit, že mě znají.

Vaše výstava v březnu skončí. Co dál? Nechystáte podobnou výstavu v zahraničí? Neuvažujete o ilustrování knížek?

O výstavě v zahraničí neuvažuji, nechce se mi jezdit mimo domov, ale po Čechách jich bude hodně.

Pokračování na str. 3

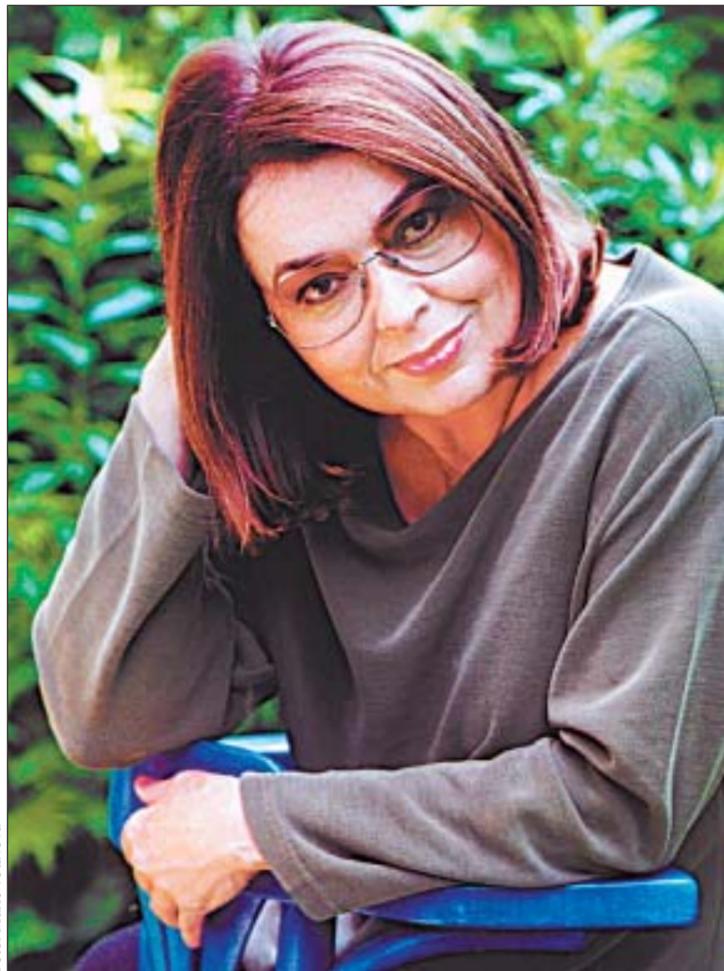

Foto: Karel Cudlín

Foto: Marie Votavová

již brzy
můžete zamířit
do divadla

ŠVANDOVO DIVADLO NA SMÍCHOVĚ

www.svandovodivadlo.cz

otevíráme **14. prosince**
předprodej vstupenek a zahájení provozu
divadelní kavárny od 1. prosince

Svandovo divadlo na Smíchově scéna hl. m. Prahy
Štefánikova 57, 150 00 Praha 5 tel.: 257 321 333
e-mail: info@svandovodivadlo.cz www.svandovodivadlo.cz

MEDIÁLNÍ PARTNERI

LP1912/02/667

RYCHLÉ ČTENÍ

SKONČILA VÝSTAVA PRAHA POD VODOU

Povodňové snímky třiceti českých fotografů, které byly vystaveny v Křížové chodbě a v Rytířském sále Staroměstské radnice, přilákaly mnoho návštěvníků. Tento zájem potvrzují pochvalné zápisy v pamětní knize i finanční částka 568 000 Kč, která se vybrala na dobrovolném vstupném a následně byla věnována na povodňové konto Praha č. 777770700/6000.

Sbírku na povodňové konto Praha mohou podpořit i návštěvníci následné fotografické výstavy Czech Press Photo, která probíhá ve stejných prostorách Staroměstské radnice do 22. ledna 2002 – a to dobrovolným příspěvkem za pohlednice z povodní, které hlavní město vydalo u příležitosti výstavy Praha pod vodou.

DAR PRO ZÁKLADNÍ ŠKOLU KLY

V Základní škole Chodov na Jižním Městě probíhala po celý listopad výstava obrazů Olbrama Zoubka, Jana Kanyzy, Blanky Bohdanové, Karla Vysuřila, Věry Krumphanzlové, Emmy Srncové, Jiřího Suchého a dalších výtvarníků. Vystaveno bylo více než 180 děl, včetně prací dětských autorů. Na závěr výstavy byla uspořádána sbírka, jejíž výtěžek ve výši 28 537 Kč byl věnován základní škole J. A. Komenského – Kly. Škola na Chodově sloužila během povodní jako evakuační a humanitární centrum pro obyvatele Kel a Tuhaně, jejichž domy byly ze 70 % zničeny a v současné době žijí v obytných buňkách. Získané prostředky budou použity na vybavení klubovny v půdních prostorách této školy, kterou budou moci ve svém volném čase využívat děti i jejich rodiče.

POLSKÉ KÖRENY V ZELENÉM SALONKU

Kořeny – to je název výstavy o životních cestách Poláků, kteří svůj druhý domov našli v hlavním městě České republiky. Od 3. do 30. prosince se můžete na zajímavé fotografie přijít podívat do Zeleného salonku v budově Nové radnice na Mariánském náměstí. Výstava je součástí konference Politika Prahy a dalších českých a evropských měst ve vztahu k národnostním menšinám a na čtrnácti panelech představuje různé životní osudy Poláků pod českou střechou. „V Praze a okolí dnes žije okolo pěti tisíc osob s polskou národností,“ upozornila Anna Olszewska, vedoucí polského konzulárního oddělení, která výstavu zahájila.

PREMIÉRA V DIVADLE KOMEDIE

Třetí premiérou Pražského komorního divadla v divadle Komédie je hra Bertolta Brechta Zadržitelny vzestup Artura Uie. V režii Davida Jařaba se v hlavní roli představí Igor Chmela. Premiéra je 19. prosince v 19.30 a reprízy 5. a 28. ledna 2003.

UČEBNICE A POMŮCKY PRO POSTIŽENÉ ŠKOLY

Pražské střední, základní a mateřské školy, které byly poškozeny při letošním povodni, dostanou finanční příspěvek na učební pomůcky, učebnice a školní potřeby. Příspěvek školy obdrží na základě rozhodnutí Rady hl. m. Prahy, která schválila navýšení objemu rozpočtu příjmů a výdajů vlastního hl. m. Prahy v kapitole školství, mládež a samospráva o neinvestiční dotaci ve výši 17 353 tisíc Kč.

ELIŠKA KRÁSNOHORSKÁ BUDE MÍT PAMĚTNÍ DESKU

Hlavní město Praha přispěje Gymnázium v Ohradní ulici v Praze 4 finanční částkou 60 000 Kč na zhotovení pamětní desky zakladatelce školy Elišky Krásnohorské. Na této střední škole, která vznikla v roce 1890, mohly poprvé na území tehdejší rakousko-uherské monarchie studovat i dívky. V letošním roce uplyne 155 let od narození této významné osobnosti české kultury.

Nedostáváte Listy?

Volejte zdarma horkou linku!

800 123 321

Vánoční Praha: Velký Karel, cákající kapři a vůně svařáku mezi stánky...

Nejen dát možnost se dobře pobavit v příjemné atmosféře, ale uvědomit si také pocit soualežitosti s těmi, kteří se bez naší pomoci neobejdou. To jsou dva hlavní cíle pořadatelů letošních oslav Vánoc a Silvestra v Praze. Stejně jako v minulém roce jsou jimi firma Folk Art Production a město, které vkládá do organizace oslav téměř osm milionů korun, tedy zhruba o tři miliony více, než v roce předchozím.

Čtvrtinu této dotace bude stát novoroční ohňostroj. Má být největší v historii města. Zhruba patnáctiminutovou světelnou show odpálí pyrotechnici z Letné. Bezpečnost Silvestrovské noci bude zajišťovat několik desítek příslušníků městské policie a Policie České republiky.

Ještě před Silvestrem ovšem přijdou Vánoce. Nedílnou součástí jejich oslav jsou opět adventní koncerty, jichž se účastní i přední evropské a americké soubory. Právě v Praze se uskuteční každoroční mezinárodní projekt Mosty mezi městy, který se v rámci cyklu koncertních vystoupení dětských souborů z Prahy, Brna, Vídně, Bratislavy, Budapešti, Krakova i dalších měst snaží propouzet humanitární citění lidí. Praha je v sedmileté historii tohoto projektu poprvé jeho hostitelem.

Hodnotné jsou také další doprovodné programy. Za zmínku stojí tradiční štedrovecerní Rybova Česká mše vánoční v podání sólistů Státní opery Praha a Národního divadla, či rozvážení rybí polévky pražským primátorem do azylových domů Armády spásy a její podávání na Staroměstském náměstí.

Foto: Bohumil Dobrovolský

Součástí všech akcí pořádaných na Staroměstském náměstí jsou veřejné sbírky. Díky těm loňským získala 730 tisíc korun Fakultní nemocnice v Motole, která je použila na otevření nového oddělení transplantační jednotky kostní dřevě Dětské kliniky. „Letos přijdou peníze se vši pravděpodobností opět do Motola, aby pomohly při léčbě těžce nemocných dětí. Odhadujeme, že by to mohl být celý milion korun,“ prozradil Milan Šmerda z pořádací firmy.

Vedení města letos poprvé výrazněji vstoupilo do ovlivňování podoby vánočních a novoročních oslav a tento trend chce držet i v následujících letech. Záměrem je posilovat lidovost a folklórnost oslav. V Praze by se tak před Vánocemi mělo objevit mnohem více stánků se specifickým, zejména ručně vyráběným zbožím z různých krajů České republiky, ale i ze zahraničních partnerských měst Prahy. A stejně by se mělo pokračovat i napřesrok.

Na veletrhu v Cannes se představili investoři

Ve Festivalovém paláci francouzského Cannes skončil v pátek 22. listopadu 8. ročník třídního veletrhu MAPIC, zaměřeného na nemovitosti pro komerční využití. Praha se na něm zařadila mezi třicetku světových měst, ilustrujících spolupráci mezi veřejnou a komerční sférou při rozvoji měst a regeneraci jejich center.

Mezi bezmála 6 000 účastníky ze 75 zemí celého světa, zastupujícími více než 2 500 společností z řad maloobchodních řetězců, nádraží, letišť, investorů, developerů a realitních agentur, značně vzrostl právě počet vystavujících měst a celých regionů. Také další metropole – od Barcelony přes Paříž, Antverpy až

po Marseille – přijely totiž na MAPIC hledat nové možnosti, třeba jak přilákat maloobchodní řetězce a chybějící vyhledávané módní značky (účastníků z maloobchodní sféry přijelo do Cannes více než třináct set).

Jako názorná ukázka symbiózy měst a komerčních firem může sloužit právě pražský stánek: vedle hlavního města a společnosti Trade Centre Praha, zajišťující správu a obchodní využití vybraných nemovitostí ve vlastnictví hl. m. Prahy, na stánku spolupostavovaly developer-ské a investorské firmy Rodamco Česká republika a Africa Israel Investments Group, poradenská společnost Interprospekt Consulting a maloobchodní řetězec Datart In-

ternational, specializující se na prodej spotřební elektroniky.

O přínosech prezentace hlavního města i komerčních společností na mezinárodním veletrhu hovořili jeho přímí účastníci:

Ing. Zdeněk Kovářik, radní hlavního města Prahy:

„Tak jako každý významný veletrh, je i MAPIC místem setkávání a kontaktů – zde především mezi nově vznikajícími pražskými obchodními centry a jejich potenciálními nájemci. Uvítali bychom, kdyby si do Prahy našly cestu nové obchodní řetězce, nové značky. To povede ke zvýšení prestiže města i k posílení jeho dynamiky.“

Dr. Robert Neugröschel, Rodamco Česká republika:

„Investiční atmosféru v Praze považujeme nyní za velmi příznivou a domníváme se, že pražský trh maloobchodních prostor v sobě skrývá stále ještě vysoký potenciál. Na veletrhu oceňujeme zejména možnost představit náš vznikající projekt Centra Chodov v krátké době velmi širokému počtu zájemců.“

Noah Maayan, Africa Israel Investments Group:

„Nájemní smlouvy pro multifunkční komplex Paláce Flora již máme ze značné části podepsané. Přesto jsme ještě jeden kontrakt dotáhli do konce právě na tomto veletrhu. Zároveň se zde na nás obraceli i zájemci o působení na ruském trhu komerčních nemovitostí, který skýtá obrovské možnosti.“ (ami)

Tečka za Pražským summitem

Lehce fejetonové ohlédnutí za největší událostí v životě hlavního města

Uplynulý půlrok byl pro Prahu dramatictější než jiná období. Léto přineslo povodeň, kterou město nepamatuje možná několik staletí, a také podzim probíhal ve znamení události, kterou Praha dosud nezažila. Na rozdíl od léta šlo ovšem o akci připravenou a chtěnou.

Světě, div se, stalo se něco, co je v našich poměrech ještě nezvyk: obrovská akce proběhla podle plánu, nenastal žádný malér, nic se nezhroutilo, nikdo nikoho nezranil, možná ani nikdo nic nerozkradl. Zdá se, že to všichni docela zvládli, a my české povahy jsme z toho málem nervózní: jak to, že se to obešlo bez průšvihů?

V době, kdy hlavy téměř padesáti zemí jednaly v Kongresovém centru a venku se „stále nic nedělo“, desítky novinářů téměř propadaly zoufalství: o čem psát, když se nic dramatického nestane? Praha v tom čase ovšem vypadala úplně jinak než v běžný pracovní den. V uličkách Starého Města bylo klidno až prázdno, cestou přes „Staromák“ jste mohli slyšet klapání svých bot, nikomu jste se nemuseli vyhýbat, bylo ticho jako o Štědrém večeru. V ulicích postávaly hloučky poli-

cistů a městských strážníků, kteří v druhém tichém hovoru popíjeli kávu z automatů a zvědavě sledovali kolemjdoucí. Napohled idyla. Na křížovkách prázdno, všechno bez čekání, v tramvaji jste si mohli kdykoli sednout, i ve spíče. Dalo se to vnímat málem posvátně – a kdo by se aspoň chvíli nepokochal?

Zanedlouho si ale mnozí – nejdřív možná zahraniční hosté, později zřejmě všichni – museli všimnout, že Praha bez lidí, to není tak nějak ono. Samozřejmě je lépe mít prázdné ulice než riskovat zdraví, ale s odstupem času víme, že jsme si mohli věřit víc. Vlastně si teprve zvykáme na to, že město zvládne i tak složité akce, že plánovaná opatření mohou mít logiku, že tak náročná věc je vskutku připravena a že informace jsou dostačující a přesné... Příště budeme mít už o trochu větší sebevědomí. Vyhledky do budoucna jsou po summitu optimistické, což je pro město dobrá věc. Ale vedle toho je příjemné si uvědomit i něco zdánlivě samozřejmého, co ovšem člověka ve všední den nenapadne ani náhodou: když Praze chybějí Pražané, zdaleka není tak hezká. I to je docela milé zjištění. (cyk)

Novým primátorem je MUDr. Pavel Bém

Ustavující schůze Zastupitelstva hlavního města Prahy, letos poprvé sedmdesátičlenného, zvolila jedenáctičlennou Radu hl. m. a do jejího čela primátora Pavla Béma (ODS). Krátce poté jsme ho požádali o rozhovor:

Vaše první „podání pravice“ patřilo bývalému primátorovi Igoru Němcovi jako poděkování za vše, co ve funkci vykonal. Takové sympatické gesto se často nevidá, má ještě nějaký jiný význam?

To, že jeden člověk poděkuje druhému za odvedenou práci, je přece samozřejmé. Mělo by to tak být. Igor Němec vykonával funkci primátora sice krátce, ale za to v období pro Prahu mimořádně obtížném, v době ničivé povodně. Připadalo mi naprosto přirozené poděkovat mu za veškeré úsilí, které při řešení vypjaté situace a jejich následků vynaložil.

Nakolik chcete změnit styl práce nejužšího vedení města, tedy Rady hl. m. Prahy?

Stát v čele jednoho z nejkrásnějších a nejvýznamnějších světových velkoměst, ke kterým Praha bezesporu patří, je velkou výzvou a odpovědností nejenom pro mě jako pro primátora, ale jsem si jist, že i pro všechny nově zvolené členy zastupitelstva a rady města. Abychom v očích Pražanů, kteří nám dali své hlasy, obstáli, musíme najít cestu, jak spolupracovat, a to nejen v nejužším vedení města. Už i proto, že bez ohledu na politickou příslušnost jednotlivých zastupitelů, je základní cíl všech velice podobný – vytvořit z Prahy město, kde se lidem dobře pracuje, odpočívá, žije. Chci proto vytvořit prostor pro skutečně týmovou práci, vytvořit kvalitní, výkonný, tvůrčí „radniční“ tým.

Jak hodnotíte konečnou podobu koaliční smlouvy mezi ODS a ČSSD? Kterou pasáž považujete za vlastní úspěch?

Jde o základní programový dokument, který vymezuje nejenom způsob rozdělení kompetencí, ale také klíčové priority rozvoje Prahy v nadcházejícím funkčním období. S výsledkem textu jsem spokojen nejenom politicky, ale i věcně, odpovídá našim volebním programům. O tom, že jsem spokojen nejenom já, svědčí i fakt, že tento dokument byl podepsán všemi členy obou koaličních klubů ve velmi krátké době.

O co se zasadíte ve vztahu k činnosti magistrátních úředníků? Budou pro Vás inspirací spíše vlastní zkušenosti z působení v Praze 6, zahraniční modely, anebo nějaké zcela jiné impulsy?

Moje čtyřletá zkušenost z vedení radnice městské části Praha 6, která je sama o sobě poměrně velkým městem, v němž žije 100 tisíc obyvatel, mě mnohé naučila a určitě mě bude inspirovat i v pozici primátora. Představu dobře fungujícího magistrátního úřadu mám spojenou s efektivní organizací, otevřeným prostředím, vzdělanými vstřícnými úředníky, kteří se snaží o to, aby výsledkem jejich práce byl spokojený občan, který je opouští s pocitem, že jeho problému či žádosti byla věnována patřičná pozornost.

Foto: Karel Cudlín

Pavel Bém se narodil 18. července 1963 v Praze. Po gymnáziu vystudoval Fakultu všeobecného lékařství UK v Praze a následně absolvoval postgraduální studia v Čechách i stáží v USA. V roce 1987 začal jako sekundární lékař psychiatrické léčebny v Kosmonosích, pak pracoval jako sekundární lékař na Psychiatrické klinice Fakulty všeobecného lékařství UK. Od devadesátých let se věnoval práci s drogově závislými. Byl vedoucím Střediska drogových závislostí ve Fakultní nemocnici v Praze (1990–92), zakládal pražské K-centrum pro drogově závislé (1993), dvakrát stál v čele vládní Mezinárodní protidrogové komise (1993–95 a 97–98), působil také jako koordinátor několika mezinárodních protidrogových projektů a na pražském magistrátu byl v letech 1994–96 členem protidrogové komise. Na podzim roku 1998 vstoupil do komunální politiky jako starosta šestého pražského obvodu. Ve čtvrtek 28. listopadu se stal pražským primátorem.

Emma Srncová: Praze přeji, aby byla zdravá

Pokračování ze str. 1

Myslím si, že bych nebyla dobrý ilustrátor. Pracuji hlavně s olejovými barvami, dělám litografii a kreslení není moje doména. Taký se mi zdá, že mám málo času na malování.

Otázka, jaký je Váš vztah k Praze, je zbytečná. Je zřejmý z Vašich obrazů. Jaké pražské architektonické období máte nejraději?

Líbí se mi secese, také baroko, ale v podstatě miluji západy slunce nad Prahou a další úkazy přírody, které jsou v souvislosti s uměním mnohdy považovány za kýč, ale přitom se na ně každý rád dívá. Když maluji obrazy s tematikou Prahy, není pro mě problém si posunout některou z pražských věží tam, kam potřebuji, a nad nimi nechat létat postavy. Postavy pohyblivé se v prostoru jsou mi vlastní už čtyřicet dva let, od doby mého působení v divadle. Příběhy svých obrazů si „pouštím“, když nemohu spát. Víím, že lidé mají rádi obrazy, které mají děj.

Jednou ze základních linií pražské výstavy jsou děti a zvířata. Z obrazů „vyčuhuje“ Vaše láska k dětem a zvířatům.

Děti a zvířata jsem neustále obklopená. Mám deset vnoučat, šest svých a můj muž má čtyři. Mám dva jezevčíky a kočky. A tyto všechny mně blízké bytosti „účinkují“ v mých obrazech. Ostatně jedna část mé velké rodiny je v obraze „Mám na hlavě“.

Blíží se Vánoce. Jak je budete prožívat a co přejete sobě a Praze do nového roku?

Vánoční svátky letos prožiji v opravdu úzkém rodinném kruhu. Děti a vnoučata se rozletí do světa, takže budeme s manželem sami. Dříve mi připadalo přání dobrého zdraví tak trochu banální a dnes už vím, že je to to nejdůležitější, co člověk po-

třebuje. Takže přeji svým blízkým i všem lidem, aby byli zdraví. A totéž přeji i Praze.

Emma Srncová uvedla v jednom ze svých rozhovorů, že nepřilíš chápe lidi, kteří jsou schopni o nějakém výtvarném projevu říci, že je dobrý nebo špatný. Domnívá se, že důležitou věcí jakéhokoli druhu výtvarného projevu

je, když umožní rozpoznat rukopis a osobnost autora díla. K jejím slovům je však třeba dodat ještě jednu důležitou skutečnost. Obrazy, které maluje, dělají lidem radost, dokáží zapomenout na starosti a z pochmurného dne udělat den úsměvný. Jak řekl trefně Jiří Suchý: ještě pár takových Emm – a jsme z nejhorsího venku.

Ivana Strnadová

RYCHLÉ ČTENÍ

NA PRVNÍM ZASEDÁNÍ ZVOLILI ZASTUPITELÉ NOVOU RADU HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY. PŮSOBNOST JEJÍCH ČLENŮ JE NÁSLEDUJÍCÍ:

PAVEL BÉM (ODS) – PRIMÁTOR

Na starosti bude mít kromě primátorské funkce i zahraniční politiku města. Do práce magistrátu chce přinést větší otevřenost vůči veřejnosti. Chce prosadit, aby radní zveřejňovali zdroje svých příjmů.

RUDOLF BLÁZEK (ODS)

Jako náměstek primátora bude zodpovídat za bezpečnost města.

JAN BÜRGERMEISTER (ODS)

Ve funkci náměstka primátora se bude věnovat územnímu rozvoji města a bytové politice.

MILOŠ GREGAR (ODS)

Bude zodpovídat za tvorbu a ochranu životního prostředí v hlavním městě.

HANA HALOVÁ (ČSSD)

V radě bude mít na starosti zdravotnictví, sociální péči a národnostní menšiny.

PETR HULINSKÝ (ČSSD)

V jeho působnosti bude oblast sportu, mládeže, prevence kriminality, energetika a výstavnictví.

PAVEL KLEGA (ODS)

Do péče dostane zásobování vodou, výstavbu a rekonstrukci vodovodů a kanalizací a problematiku svozu a likvidace odpadu.

IGOR NĚMEC (ODS)

Znovu se vrací k rezortu, který již v minulém volebním období řídil: kultura, památková péče a církev.

JIŘÍ PAROUBEK (ČSSD)

Stejně jako v uplynulých čtyřech letech se bude jako náměstek primátora věnovat finanční politice města.

JAN SLEZÁK (ČSSD)

Na starosti bude mít školství, vztahy hlavního města k městským částem a reformu veřejné správy.

RADOVAN ŠTEINER (ODS)

Bude se věnovat pražské dopravě, tedy oblastem, které byla a je v současné době stále terčem trvalé kritiky.

UVOLNĚNÍ ČLENOVÉ ZASTUPITELSTVA HL. M. PRAHY

RNDR. LUBOMÍR HABRNÁL (ČSSD)
(předseda výboru infrastruktury ZHMP)

JUDR. FRANTIŠEK HOFFMAN (KSČM)
(předseda kontrolního výboru ZHMP)

JAN ŠTROF (ČSSD)
(předseda finančního výboru ZHMP)

JEDNÁNÍ MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Členové Zastupitelstva hlavního města Prahy se ve čtvrtek 12. prosince scházejí ke svému druhému zasedání. Narodil od ustavující schůze, která byla téměř výlučně věnována volbě primátora, Rady hlavního města Prahy a uvolněných funkcionářů, čeká nyní pražské zastupitele veskrze pracovní program. Stejně jako všechna ostatní jednání je i čtvrteční schůze veřejná a odehrává se ve velké zasedací síni v prvním patře Nové radnice (Mariánské náměstí 2, Praha 1) od 9 hodin.

Je pravděpodobné, že zastupitelé projednají všechny stanovené body během jediného dne, v opačném případě se sejdou ještě v pátek 13. prosince, opět v 9 hodin dopoledne. Pořad jednání je vyvěšen v 1. patře budovy Nové radnice, je dostupný i na internetové adrese www.praha-mesto.cz.

Zlepší se už pražská taxislužba? Pracuje se na tom

Magistrát: Odebrali jsme sedm licencí a uložili pokuty za více než tři miliony korun. Zatím.

Před osmi měsíci magistrát značně zintenzivnil kontrolu problematické taxislužby – a výsledky se dostávají. Bylo sice potřeba vyčkat, než se vyřídí četná odvolání, ale teď je zjevné, že pro zlodějské taxikáře poněkud přituhuje: právě v tomto předzimním čase se totiž začínají uzavírat případy dubnových předražení. Právní moci už nabylo sedm rozhodnutí o zrušení koncese a nepoctivci budou muset určitě zaplatit téměř tři a půl milionu korun.

Kdo podvádí, bude viset

Tato praxe platí už od letošního dubna. Jde sice jen o „pověšení“ na internetové stránky města, ovšem ke zmapování nelichotivé situace mezi pražskými taxikáři tento pranýřový postup pomohl zcela jistě. Pražská taxislužba se svým svérázným kasírováním dostala i do průvodců pro cizince, ale až pravidelné kontroly, jejichž průběh se týden co týden objevuje na městském webu www.praha-mesto.cz, ukázaly katastrofální rozměry okrádání. Každý druhý taxikář si účtuje řádově až o stovky korun víc – to bylo jasné během čtrnácti dnů.

Z průběžného vyhodnocení téměř čtyř set kontrol je potom nesporné, že pokud probíhají, dochází postupně k poklesu předražování. Naopak po přestávce vyvolané srpnovými povodňemi počet zjištěných předražení výrazně stoupl. A v současné době klesá.

Kontrolou to nekončí

Kontroly a následné postihy jsou jedním ze dvou směrů, kterým se magistrát snaží situaci v taxislužbě znormálnízovat. Samy by nestačily, už proto, že na konečný efekt je třeba dlouho čekat. „Správní řízení s obviněnými taxikáři jsou poměrně dlouhá. Urychlit se to nijak nedá, nemůžeme obejít odvolací lhůty. A tak vlastně až v těchto dnech dohánějí některá odvolací řízení zahájená bezprostředně po dubnových kontrolách,“ řekla k tomu ředitelka živnostenského odboru Eva Nováková. Pro vysvětlení dodala: „V případech, kdy taxikář nejen předražil, ale i vydal stvrzenku s nepravdivými údaji, kterou nevytiskl tiskárnou taxametru, totiž probíhají vlastně

Foto: Jana Strelíková

tří řízení – před magistrátním odborem daní, poplatků a cen, odborem dopravy a živnostenským odborem úřadů městských částí s tím, že proti všem těmto řízením může být podáno odvolání.“

Správcovské a volné štafle

Dalším směrem k nápravě taxislužby je pokus vytvořit úplně nový systém jejího fungování, který by okrádání zákazníků co nejvíce znemožnil. Město přišlo s dvěma projekty, které teď současně běží na zkušební dobu tři měsíců. Jde o užívání taxistano- višť se správcem a tzv. volné užívání taxistano- višť. „Pokud se oba systémy osvědčí, lidé se budou moci spolehnout, že na určitých místech najdou v kteroukoli denní a noční hodinu poctivé taxiká- ře,“ vysvětluje záměr magistrátu jeho ředitel Zde- něk Zajíček.

Nové systémy jsou ovšem šanci pouze pro ty řidiče, u kterých magistrátní kontroly nezjistily žádné předražení. To je možná důvodem, proč se taxikáři k zapojení do štaflových projektů příliš nemají. O správcovské štafle proběhla zatím dvě losování – a zájemců bylo vždy výrazně méně než nabízených míst. Ani o volné štafle není příliš velký zájem, z tisíců pražských taxikářů se doposud projektu účastní jen přes šest desítek z nich.

Zkušenosti odjinud

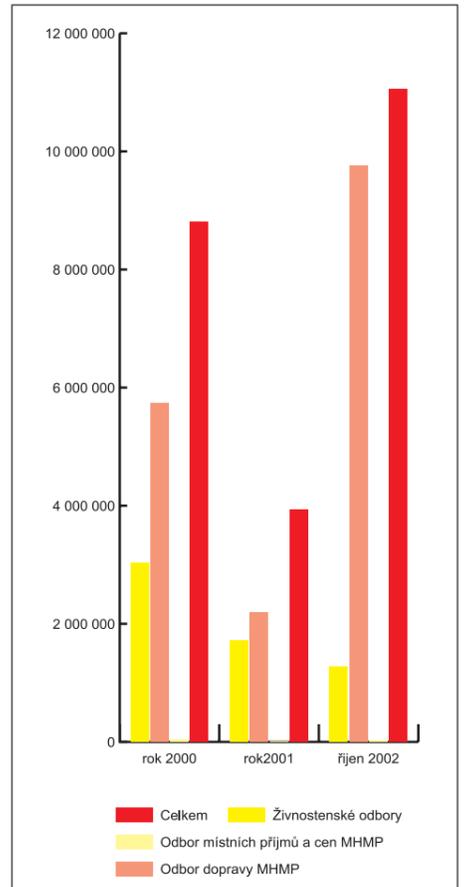
Radnice sbírá pro boj se zloději za volantem zkušenosti po celém světě, rozhodně pak v evropských městech. V listopadu magistrát uspořádal mezinárodní workshop k tématu taxislužby. Inspirovat se i jiné přijeli lidé z Birminghamu, Budapešti, Paříže a Vídně.

Z konfrontace různorodých zkušeností na semináři vyplynulo, že se situace městských taxislužeb v mnohem podobají. Všude je snaha mít taxislužbu regulovanou. Právní úprava v jednotlivých zahraničních městech je ovšem preciznější a méně roztržštěná než v Praze. S výjimkou Budapešti je agenda spojená s taxislužbou soustředěna u jednoho orgánu, kterým je v Birminghamu licenční oddělení, v Paříži policejní prefektura a ve Vídni obchodní komora. To znamená, že postihy nepoctivých řidičů se mohou řešit účinněji a rychleji.

Každá desátá jízda zdarma

Praha se evropskému standardu zatím jen přibližuje a pomalu opouští svou originalitu, jakou bylo například používání „turba“.

A na závěr malé doporučení: pokud jezdíte po hlavním městě taxikem, vždy požadujte stvrzenku. A to stvrzenku z tiskárny taxametru. Může se vám docela dobře stát, že pojedete zadarmo: kontroloři se již několikrát potkali s taxikáři, kteří namísto stvrzenky oznámili, že není třeba platit nic, protože každá desátá jízda je u nich zadarmo. (q)

Na grafu je vidět, jak počet pokutovaných taxikářů narůstá (i když mnohé z uložených pokut ještě nenabyly právní moci). Zároveň je na grafu čitelná komplikovanost agendy kolem taxislužby, kterou v Praze nespravuje jeden odbor, jak bývá zvykem v evropských zemích.

Informační centrum magistrátu se osvědčilo

Jedna z místností ve čtvrtém patře pražského magistrátu připomínala v době zasedání summitu NATO značně vytiženou telefonní ústřednu. V informačním centru o NATO odpovídalo 24 hodin denně na dotazy vždy 10 zaměstnanců magistrátu, čtyři zástupci městských částí a jeden pracovník ze Středočeského kraje.

mační centrum, nám odpověděl tiskový mluvčí Magistrátu hlavního města Prahy Martin Kupka. „V souvislosti se summitem se nám podařilo zřídit bezplatnou linku a systém callcentra. To by mělo sloužit i nadále občanům s tím, že bude odpovídat podle potřeby na různá témata. Jsou to například otázky, týkající se odpadů, taxikářů atd. V informač-

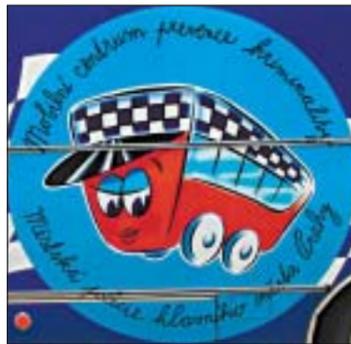

Foto: Pavel Ryjáček

Nejčastější dotazy se týkaly dopravních omezení, provozu MHD a informací o tom, jak se občané nejrychleji dostanou do různých částí Prahy, a to jak autodemem, tak městskou hromadnou dopravou. Na otázku, zda v okamžiku ukončení summitu Severoatlantické aliance skončí svou činnost také infor-

ním středisku bude méně lidí, číslo informační linky zůstane zachováno. Pro podobnou akci, jakou byl summit NATO, anebo pro případ nenadálé situace v hlavním městě kompletní technické zařízení zachováme, bude k dispozici pro rychlé obnovení funkčního callcentra s plným počtem operátorů.“ (ist)

Modrý autobus – prevence kriminality

Nezaměnitelné logo Modrého autobusu

Dobrovolníci, jaké Stromovka dosud neměla

V pražské Stromovce se po povodních vystrídalo hodně pracovníků, brigádníků i dobrovolníků. V prvních dnech pomáhaly krizové štáby městských částí Prahy 7 a 6, ale mnozí brigádníci chodili sami od sebe.

Každý dělal, co mohl, a zaslouží dík, i když ne všichni v nepříjemných podmínkách vydrželi dlouho a někteří třeba požadovali i poměrně náročný servis nebo publicitu. Zkrátka i ve Stromovce se – stejně jako po povodni v celé Praze – objevila škála různých povah: od bezvadných „tafků a mamín“ z Daewoo Avia, přes pracovité vojáky Hradní stráže a francouzské anarchisty, až po „civilkáře“, kteří pak vymáhali potvrzení o vykonané práci a dohadovali se o každý odpracovaný den.

S odstupem času po povodni záchranářská euforie samozřejmě opadávala. Ve Stromovce osířeli ti, kteří se zahradnickým řemeslem živí, a s nimi lesáři a vodohospodáři, kteří čistili Malou říčku od letitých nánosů bahna. Jednoho dne se však objevila parta arboristů a stromolezců, českých špičkových odborníků v péči o stromy. Někteří z nich před pár lety pomáhali i v Paříži, kde lesy a parky zničila vichřice. Bez nároku na jakoukoliv odměnu, a navíc s dobrou náladou a optimismem, se pustili

Spatříte-li někde modrý autobus s charakteristickým usměvavým logem, vezte, že jde o jednu z netradičních akcí městských policistů. Autobus má oficiální název „Mobilní centrum prevence kriminality“ a pokud do něj vstoupíte, ocitnete se v docela pěkné „výstavní síni“. Ta je ovšem zaměřena vyloženě prakticky: dostanete tu spoustu rad, návodů a doporučení, jak chránit své vlastní bezpečí a majetek před zlodějičky a nenechavci. Dozvíte se i to, jak zabezpečit svůj dům, byt či automobil. Posádku autobusu tvoří pracovníci oddělení

prevence městské policie a zpravidla i strážníci s praxí, takže se nemusíte bát suchých teorií.

Modrý autobus parkuje zpravidla na místech, kde je třeba upozornit občany na to, že bezpečnost není věc samozřejmá: před budovou Hlavního nádraží, u nákupních center, na Staroměstském náměstí... Během listopadu se pohyboval také na Praze 9 a ani během prosince nezahálil: strážníci se zaměřili kromě jiného na preventivní programy pro děti. Ostatně, v čase adventu je ochrana majetku a bezpečí velmi aktuální. (kv, cyk)

do ošetřování poškozených stromů. Díky výbornému vybavení a šikovným rukám (u stromolezců nutno říci i nohám) zmizely ulámané a poraněné vět-

ve. Tím všechna práce ještě ani zdaleka neskončila, ale něco už je přece jen vidět. Stromovka se pomalu chystá vyloupnout v nové krásce. (kv, cyk)

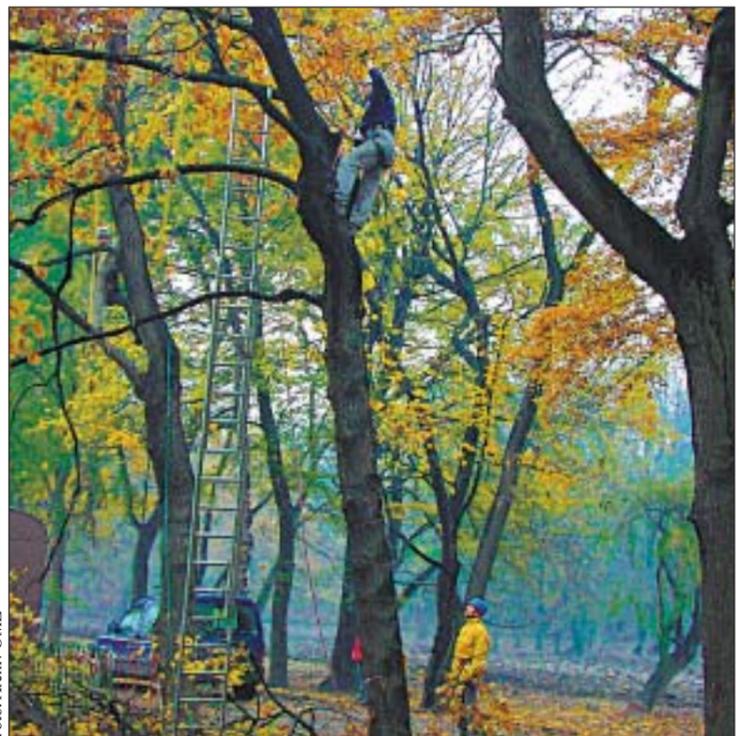

Foto: Archiv OMZ

Změna v placení za odpady

Příští rok se Praha vrací k původnímu systému placení poplatků za komunální odpad. Nebude se již platit „za hlavu“, ale opět „za popelnici“. Tuto změnu městu umožňuje novela zákona, kterou Praha iniciovala a prosadila. Kolik přesně se bude v příštím roce za odpad platit, uvádíme v aktualizované tabulce. Omlouváme se za nepřesné údaje, které jsme publikovali v minulém čísle.

Výše poplatku za odpad závisí na počtu sběrných nádob, jejich objemu a četnosti odvozu u jednotlivých nemovitostí. Poplatek už nebudou hradit jednotlivci samostatně, ale opět správci a vlastníci domů. Ti mají registrační povinnost – proto budou muset vyplnit formulář s prohlášením plátce poplatku, který obdrží od hlavního města v polovině prosince. Splatnost poplatku je stanovena za první pololetí kalendářního roku do 15. 6. příslušného roku a za druhé pololetí do 15. 12. příslušného roku.

Poplatek za komunální odpad podle vyhlášky z 3. 10. 2002

Poplatek za komunální odpad v KČ za měsíc

Objem sběrné nádoby (l)	Frekvence obsluhy sběrných nádob			
	1× za 14 dní	1× týdně	2× týdně	3× týdně
70	70	126	–	–
80	83	128	–	–
110	85	152	283	415
120	87	155	275	412
240	134	247	472	671
1 100	–	876	1 634	2 408

Foto: Karel Cudlín

Vážení,
v Listech informujete veřejnost, že se vracíme k původnímu systému platby za odvoz odpadků. Nový systém sice znamená návrat k systému starému a logickému, ale zcela jste v této souvislosti občanům zamlčeli, že budou platit více než dříve. Z vaší informace pro běžného čtenáře vypadá věc tak, že se proti starému způsobu vlastně nic nezměnilo. Ale odvoz odpadků se podstatně zdražil, a to o nemalou částku. Považuji proto za málo seriózní, že jste tuto informaci čtenářům a občanům Prahy zamlčeli.

S pozdravem

Adrien Hofhans,
Průhledová ul., Praha 6

Čtenář namítá, že při návratu systému poplatku z kapitační platby na platbu za nádobu došlo k podstatnému zvýšení poplatku za komunální odpad. Uvedená námitka není opodstatněná z následujících důvodů:

Akce a reakce

Především je nutno připomenout, že původní výše poplatku za komunální odpad byla stanovena již po druhou polovinu roku 1998 a jedinou úpravou

od té doby bylo zvýšení poplatku o 4 % (inflaci) pro rok 2001. Přitom v roce 2001 hlavní město Praha dotovalo nakládání se směsným komunálním odpadem ve výši 25 %, od ledna příštího roku však bude dotace činit pouze 10 %. Není možné předpokládat, že výše poplatku se bude po řadu let pohybovat v konstantní výši.

Navíc uveřejněná tabulka byla nedopatřením zveřejněna v tzv. ekonomické výši, to znamená bez dotace z rozpočtu hlavního města Prahy. Na jiném místě v tomto čísle je uveřejněna oprava chybné tabulky.

Radovan Straka,
odbor infrastruktury města MHMP

Metro na konci roku

Většina Pražanů a návštěvníků Prahy bude moci o letošních vánočních svátcích opět využívat podzemní dopravu, tak jak byli zvyklí před povodněmi. Ulehčí se dnes již přeplněné tramvajové i autobusové dopravě a doufejme, že i motoristé budou více jezdit městskou hromadnou dopravou a zlepší se tak i průjezdnost komunikací.

Na trase A začne metro do Vánoc fungovat mezi oběma konečnými zastávkami. Vlaky budou jezdit ze Skalky na Dejvickou a kromě stanice Staroměstská a Malostranská budou již zastavovat ve všech stanicích, tedy i na Můstku a na Hradčanské. V polovině ledna 2003 vlaky metra zastaví i ve stanicích Staroměstská a Malostranská. Ve stej-

ném termínu jako u trasy A začnou jezdit vlaky na trase B z Černého Mostu až do stanice Palmovka. Ve stanici Kolbenova však budou muset cestující přestoupit do soupravy na protější kolej, ze které je vlak odveze na Palmovku. Stanici Českomoravská budou soupravy až do ukončení oprav eskalátorů projíždět. Na téže trase budou vlaky rovněž kyvadlově jezdit mezi Smíchovským nádražím a Karlovým náměstím. Ve stanici Smíchovské nádraží bude opět nutno přestoupit. Od 30. ledna 2003 budou pak moci cestující využít celou trasu B s výjimkou nejvíce postižených stanic Invalidovna, Křížkova, nám. Republiky a Národní třída. Do Vánoc by podle vyjádření pražského dopravního podniku měly vlaky metra zastavovat i v posledních z poškozených stanic metra C, na Vltavské. (ist)

Foto: ČTK – Michal Dolžal

Zvláštní kouzlo letošních Vánoc

Letošní rok se zapsal do historie Prahy hned několika mimořádnými událostmi. V srpnu jsme zažili nejhorší povodeň pravděpodobně za

posledních 500 let. Nedávno Praha hostila při summitu NATO vrcholné představitelky více než 40 států světa. Navíc jsme letos zvolili nové zastupitelstvo. Město má nového primátora a novou radu. V životě milionové metropole nebude letošní rok rozhodně nevýrazný a zapomenutý.

To všechno se ale neodrazilo jen v letopisech, ale v životě každého Pražana. Byl to pravděpodobně pro většinu z nás rok neklidný více než jiné roky. Pro některé znamenal dokonce nutnost opustit po povodni vlastní domov a žít po nějaký čas v provizorních podmínkách náhradního ubytování. A to nehovím o velkých ztrátách na majetku u mnoha lidí.

Letošní rok přinesl ale také množství pozoruhodných zážitků. Ve vypjatých chvílích při povodních se objevili lidé, kteří byli ochotni pomoci. Potěšilo mě, kolik se jich našlo právě mezi zaměstnanci magistrátu. Pro samotný úřad tento rok také nebyl jednoduchý – povodně i příprava summitu byly velkými zkouškami. A zároveň se tu řešily další problémy jako je taxislužba, reforma veřejné správy či zjednodušení legislativy v oblasti územního a stavebního řízení. Věřím, že i díky všem zmiňovaným událostem se náš magistrát dokázal posunout směrem k moderní instituci, která aktivně komunikuje s občany.

Myslím, že letošní Vánoce mohou mít opravdu zvláštní kouzlo. Stejně jako je odpočinek o to sladší, o kolik namáhavější byla naše práce, může být letošní vánoční zastavení klidnější a vítanější. Možná letos více než kdy jindy využijeme příležitost setkat se s přáteli a s odstupem zhodnotit všechny okamžiky uplynulých měsíců.

Mgr. Zdeněk Zajíček,
ředitel Magistrátu hl. m. Prahy

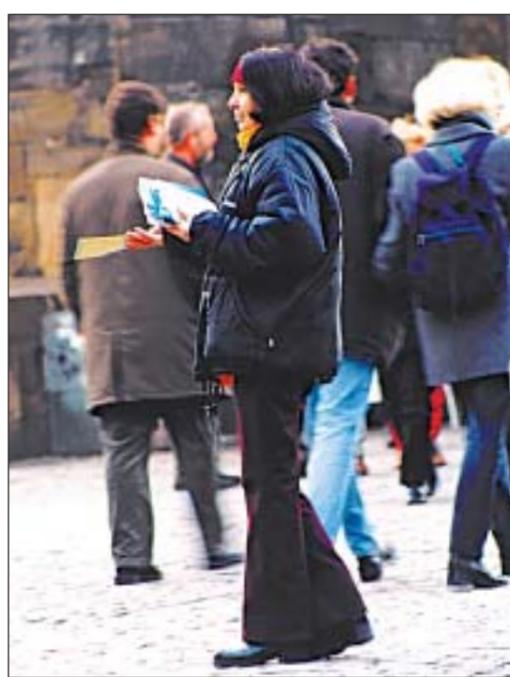
Setkání národnostních menšin

Hlavní město Praha uspořádalo na začátku prosince již 2. setkání národnostních menšin. Na magistrátu se po dva dny debatovalo o současných problémech mezi etniky, o integraci cizinců a o možnostech interkulturní komunikace.

Na konferenci přijelo 140 delegátů, mezi nimi byli i zahraniční hosté z Nizozemí, Lotyšska i Slovenska. Příspěvky odborníků na různá témata zazněly ve velké zasedací místnosti Magistrátu hl. m. Prahy na Mariánském náměstí, kde byla také vernisáž zahájena výstava „Národnostní menšiny ve fotografii“. Vystavují zde přední čeští i zahraniční fotografové, např. Karel Cudlín, Miroslav Břeský, Mark Wiedorn, Hana Kubíková, Jiří Všečeka. Fotografie budou v prostorách zastupitelstva a na chodbách Nové radnice na Mariánském náměstí k vidění do 13. února příštího roku.

„Dobře bylo, že dorazili zástupci výborů pro národnostní menšiny z různých měst i z různých krajských úřadů, dobré bylo, že přišly i samotné národnostní menšiny – prezentovali se Řekové, Slovinci, Maďaři,“ hodnotí konferenci organizátor Jaroslav Balvín.

První setkání národnostních menšin proběhlo v roce 1998 a v trendu propojit seminář a umělecký pohled na národnostní menšiny se bude pokračovat i dál. Příští, třetí setkání se bude zabývat problémy vzdělávání a výchovy národnostních menšin. (q)

Zmizely pouliční reklamy?

Zdá se, že i po červencovém vydání nařízení hlavního města, kterým se zakazuje šíření pochůzkové reklamy, rozdávaní pouliční reklamy z pražských ulic zcela nezmizelo. Na Václavském náměstí čile rozdávají lidé vyzdobení reklamními bundami letáky s pozvánkami do erotických salonů, na Staroměstském náměstí zase nahánějí roznašeči zahraniční turisty na koncerty do kostelů. V ulicích parkují také automobily, na kterých je umístěna reklama. Raritou mezi šířiteli pochůzkové reklamy jsou pak brigádníci v rokokových kostýmech často doplněných kulichem a kostkovanou šálou, kteří zvou na koncerty do Obecního domu. Takovouto reklamu si tato pražská secesní perla opravdu nezaslouží. Pracovníci kontrolního oddělení životenského odboru magistrátu v součinnosti se strážníky městské policie provádějí kontroly a zaměřují se na lokality s největší koncentrací cestovního ruchu. S problémy se kontrolori setkávají zejména při zjišťování totožnosti osob. Mnohdy jsou na roznášení reklamy najímání cizí státní příslušníci, kteří se stávají, že nerozumí nebo nemají doklady totožnosti. V těchto případech je nutná spolupráce s městskou policií. (ist)

Ředitel ZOO Petr Fejk: „Jsem pyšný na své kolegy!“

Povodeň přišla ve chvíli, kdy se zahrada pod Vaším vedením právě chystala k ráznému vykročení. Nakolik odsunula povodeň konkrétní stavební projekty?

Po stavební a expoziční stránce se zahrada začala zásadně měnit již před povodní. Jen v loňském roce jsme otevřeli 7 nových expozičních celků pro gorily a africké kopytníky. Těmito změnami se pražská ZOO přiblížila nejlepším evropským zahradám. Několik dalších změn je ve fázi projekce a ta největší stavba – pavilon indonéské džungle – právě probíhá. Povodeň celý tento proces zbrzdila, zkomplikovala, ale určitě nezastavila. Od srpna odstraňujeme povodňové škody a opravujeme to, co zůstalo, aby se co nejdříve zvířata mohla před zimou vrátit do sucha a tepla. Zároveň pracujeme na úpravě našich plánů dalšího rozvoje zahrady tak, aby případná další povodeň nepřinesla tak velké materiální škody a problémy s evakuací zvířat.

Na druhé straně nám povodeň vlastně přinesla i určitou výhodu – málokterá zoologická zahrada má možnost projektovat tak velké území prakticky na zelené louce a v relativně krátké době se proměnit v expoziční areál na úrovni 21. století.

Pocitili jste solidárnost svých kolegů v jiných zahradách?

Stoprocentně. Ostatní české zoologické zahrady nám okamžitě nabídly pomoc s umístěním zvířat i odstraňováním povodňových škod a také jich několik dodnes o desítky našich zvířat na vlastní náklady pečuje. Ve všech českých i slovenských ZOO také zaměstnanci uspořádali sbírku pro ty své pražské kolegy, kterým velká voda vzala střechu nad hlavou i všechny osobní věci, vzhledem k tomu, že namísto starosti o svůj majetek zachraňovali zvířata. Přímo v areálu totiž bydlelo přes dvacet zaměstnanců ZOO Praha, kteří přišli o všechno. Jsem pyšný na to, že pracuji v oboru, kde lidé drží při sobě a jsou s to si v kritických chvílích nezištně pomáhat.

Jaké výše dosáhly škody – a do jaké míry vám je pomohly zmírnit dobročinné akce?

Dosavadní odhady škod se pohybují kolem 200 milionů Kč, po zimě se však toto číslo může ještě zvýšit. Věřím, že hlavní město Praha na obnovu své zahrady nezapomene. Počítám i s penězi z pojistky, kterou jsme našťásti před několika lety dotáhli do podoby, jež nám část povodňových škod pokryje.

Velkým zadostiučiněním pak pro mě byla reakce veřejnosti na škody v ZOO. Jedna sbírková akce střídala druhou, peníze pro nás dávaly dohromady školy, úřady, nadace, obchodníci, advokátní kanceláře, reklamní agentury, umělci, politici, velké firmy i rodiny.

Ředitel ZOO Praha Petr Fejk spolu s Míšou Voldřichovou a Markem Ebenem krátce poté, co veřejnosti představili knižku *Kam plaveš, Gastone? Z každého prodaného výtisku putuje 20 Kč na povodňové konto ZOO Praha (222222222/6000)*.

V Praze bylo vysazeno 2 000 nových stromů

Výsadbou stromořadí na Masarykově nábřeží hlavní město Praha uzavřelo další rok systematické obnovy uličních stromořadí. Ta probíhá v rámci projektu „Praha stromům – stromy Praze“ už sedmý rok.

S blížícím se koncem podzimu dosáhla statistika městské zeleně symbolického čísla: město vysadilo už přes dva tisíce nových stromů. V následujícím roce se v obnovách uličních stromořadí bude pokračovat: pro jaro 2003 je připravena například obnova stromořadí v Ječné ulici.

Před Mikulášem zorganizoval odbor městské zeleně vysazení posledního stromu roku 2002 – lípy evropské před budovou Národního divadla. Slavnostní akt znamenal také symbolické zahájení nové spolupráce mezi hlavním městem a ministerstvem životního prostředí, a stejně i symbolické předání péče o pražskou zeleň novým členům městské rady.

Až se budete procházet nad Vltavou u historické budovy Národního divadla, můžete pomyslet na to, že stromy – nejprostší a zároveň nejhezčí symboly lepších časů – se vrací do Prahy po dlouhých letech. Právě tohle nábřeží totiž krásně v minulosti řada lip. Kdo a proč je nechal vykácet, se už nepodařilo zjistit; podle dochovaných fotografií víme jen to, že se tu lípy daly spatřit ještě v roce 1958. Teď se tomuto místu vrací staronová krása v podobě patnácti vzrostlých stromů. Lípa evropská byla vybrána s ohledem na místní podmínky; je charakteristická bohatou, plně rozvinutou korunou a dekorativními listy svěží zelené barvy.

Jubilejní 2000. strom byl vysazen v listopadu v Koněvově ulici.

Foto: OMZ

Dodnes jsme na darech po povodních nastřádali téměř 16 milionů Kč, přičemž běžný roční standard jsou v naší zoologické zahradě zhruba 3 miliony. Za to už se dá pro zvířata udělat spousta práce. Přes všechno, čím pro mě osobně byla povodeň nepřijemná a tragická, jsem jí vděčný za pocit, že tolik lidí osud ZOO sdílí a prožívá a chce jí i z vlastní kapsy pomoci. Já totiž současný osud pražské ZOO také dost prožívám.

Svéráznou formou podpory ZOO je i knižka Míši Voldřichové *Kam plaveš, Gastone?* Jak hodnotíte právě tento počin?

Oceňuji rychlost vzniku této knížky i její upřímný emocionální základ. Nevznikla totiž z kalkulace na ní vydělat. Od nakladatele přes autorku až k ilustrátorce jde o benefici ve prospěch ZOO. Autorka této knížky je ošetřovatelkou lachtanů v naší zahradě a Gastonův osud má od začátku až do konce ve

svém srdci. Ani ona, ani já bychom nedopustili, aby byla knížka nasměrována jinam než ku prospěchu ZOO. Navíc Gaston je dnes už opravdová legenda, určitě nepůjde o nějaké menšinové čtení. Pro spoustu dětí je to symbol naší ZOO, on sám svou skvělou povahou udělal hodně pro to, aby se dětské duše otevíraly lásce ke zvířatům. Je to knížka plná emocí, Gaston i ZOO si ji určitě zaslouží.

Václav Flegl

Kniha je pro nás k nezaplacení

Málokdo ví o tom, že naši nevidomí spoluobčané si mohou „přečíst“ řadu zajímavých knih, které jsou pro ně často jediným spojením s okolním světem. A právě tato činnost je pilířem sdružení Cesty poznání.

Jak nám řekl jeho jednatel Josef Kučera, organizace se snaží především získávat finanční prostředky na načítání knih. Nevidomí poslouchají rádi televizi, ale ve filmech a televizních inscenacích jsou často vizuální konce. V knize je všechno popsáno, takže je pro nás k nezaplacení. „Když objevíme pěknou knihu, necháme ji načíst, zkopírovat a věnujeme ji do zvukových knihoven, kterých je v republice 34. Naše knihy jsou jedny z nejvyšší kvality načtených knih v Evropě. Ze strany herců je načítání knihy skoro dar, protože kdyby je četli například v rozhlasu, dostali by daleko vyšší honorář. Nevidomý má právo na nejvyšší informace, a proto jsme v knihovně založili tzv. koutek zdravotvědy, ve kterém mají naši čtenáři k dispozici knížky o drogách, návyku na alkohol, diabetu, rakovině nebo depresích. Tyto a ostatní knížky jsou našim čtenářům k dispozici zdarma, kniha má až 12 kazet a slouží až 15 let. Vypůjčuje si je asi 8 tisíc čtenářů. Sdružení nechalo napsat v našem slepeckém písmu i několik pohádek pro děti, aby se i ti malí naučili číst. Ve spolupráci s pražským magistrátem jsme také vydali knihu, která obsahuje základní informace o našem hlavním městě.“

Tim ale aktivity sdružení Cesty za poznáním zdaleka nekončí. Ve spolupráci s bankou se například jeho členové učí rozeznávat jednotlivé bankovky eura, navštěvují výstavy, kde je jim umožněn hmatový kontakt s exponáty, před Va-

Výtvarná díla lze „vidět“ i rukama

Foto: B. Dobrovolský

nocemi chodí také do kostelů, kde jim je umožněno si „osahat“ betlémy. Podle slov Josefa Kučery jsou nevidomí, kteří navštěvují akce sdružení, často hrdiny všedního dne, protože musí překonávat nejvyšší překážky, jako jsou předzahrádky, musí se proplétat mezi auty, problematická je i jízda metrem. Nevidomí jsou o akcích sdružení

informováni prostřednictvím telefonu nebo rádia v relaci pro nevidomé. (ist)

Adresa sdružení Cesty poznání:
Praha 2, Balbínova 6.
Číslo konta:
19-2298700227/0100 (KB)

Konec roku 2002 – novinky, které nepřehlédnete

Protože s koncem roku bývá zvykem bilancovat, mnozí přemýšlejí o tom, že by bylo vhodné sepsat, co všechno se v Praze za minulé období změnilo, ať už k lepšímu nebo k horšímu. Jenomže to se dost dobře nedá: takových věcí jsou stovky. Podle jakého klíče vybrat ty nejdůležitější? Líbilo by se nám psát ne o tom, co zůstává jen v řeci čísel či šuplíkových dokumentů (i když i takové věci jsou důležité), ale o tom, co je na první pohled vidět. Ovšem i takových proměn je v Praze nepostizitelné množství. A tak se nepokoušíme vůbec o žádný výčet – nabízíme vám jen ukázky různých oborů, různých stran, ze kterých lze nahlížet na to, co se minulém roce v Praze udělalo. Beztak to vydrží na docela dlouhé čtení.

Nové logo Prahy představuje grafik Aleš Najbrt

Hlavičkové papíry, dokumenty a vůbec všechno, co je nějak spojeno s hlavním městem (třeba i titulní strana těchto Listů) by už brzy mělo být charakteristické něčím, podle čeho každý pozná, že jde o Prahu. Tedy něčím, čemu se říká jednotný vizuální styl. Samozřejmě, Praha má svůj znak, ale to nestačí. Grafik Aleš Najbrt vysvětluje, proč.

Dosavadní znak si Praha jistě ponechá i dál, ale pro některé účely je, přízněme si, poněkud kom-

plikovaný. Hodí se spíš k reprezentativnímu užití, typicky třeba pro primátora a pro radu.

Mimochodem, líbí se Vám znak Prahy – jako výtvarníkovi?

Já s ním nemám problém, mně se líbí. Snažili jsme se, aby se nové logo s dosavadním znakem netlouklo.

Jak byste to nové logo charakterizoval?

Je to logo, které má obsah. Zvolili jsme ovšem takový obsah, u kterého, jak doufáme, nehrozí, že hned zastará a bude se zase měnit. Nechtěli jsme ani vytvořit logo, které by vyjadřovalo historii města. Přiznám se, že jsme to zkoušeli, ale ono to moc nefungovalo – byla to jen jakási ilustrace nebo trochu naivní obrázek. Nakonec jsme zvolili myšlenku, které jsme začali říkat „podaná ruka“ – naše logo vlastně dává najevo, že Praha je otevřené město, které chce zvát k návštěvě zahraniční turisty i obchodníky a chce se znovu stát centrem střetávání různých národů a kultur. Proto je ta podoba loga právě taková. Mělo by být srozumitelné každému – má v sobě určitou jednoduchost. A ta jednoduchost je dobrá i jako výchozí bod pro celý vizuální styl.

Kdybyste teď měl udělat popisku toho loga, na které se spolu s čtenáři díváme... Co byste vyzdvihl?

Foto: Karel Cudlín

Logo naznačuje, že Praha je vlastně už ve svém pojmenování takovým mezinárodním městem. Není obvyklé, aby jeden název byl překládán tolika způsoby, a přitom měl stále stejný základ. Z toho jsme vyšli a na tom jsme celý ten nápad postavili.

Ta půlící čára má také nějaký přesný výklad?

No, myslím, že je to velmi abstraktní. Ale kdosi řekl, že mu to připomíná otevřenou knihu. Proč ne? My jsme měli na mysli mimo jiné to, že městem protéká řeka, ale pozor, to už je velmi křehké vysvětlení. Spíš to vnímejte jako takový grafický předěl...

Podle čeho jste vybírali jazyky, ve kterých je uveden ten překlad?

Užili jsme v podstatě všechny světové jazyky, které používají latiniku, a ruština je do latiniky přepsána. Nevím sice, jak vyslovují Prahu Japonci nebo Číňani či Arabové, ale to jsme v prostoru uprostřed Evropy nechtěli řešit, vzniklo by logo příliš upovídání.

Aleš Najbrt, jeden z nejrespektovanějších českých grafiků. (A také herec a designer divadla Sklep.) Vtiskl podobu několika časopisům (mimo jiné Reflexu) a je držitelem řady významných ocenění (za vynikající design, za nejlepší filmový plakát, za nejkrásnější české knihy...). Zvítězil také v soutěži o vytvoření nového vizuálního stylu Prahy.

Švandovým divadlem provází Daniel Hrbek

Smíchovské divadlo, které už léta prochází rekonstrukcí, nechal roku 1881 postavit Pavel Švanda ze Semčic – dodnes to připomíná jeho jméno na budově. Foto: ČTK

V roce 1998 byl rozpuštěn soubor divadla Labyrint a divadelní budova měla být rekonstruována. Rok na to bylo vypsané výběrové řízení, ve kterém uspěl tým několika osobností: Daniel Hrbek coby ředitel, Michal Lang coby umělecký šéf a skupina herců sestávající z někdejších členů Divadelního sdružení CD 94, Činoherního klubu a dalších divadel. Jejich společným záměrem bylo vytvořit jednopohledové divadlo s pevným hledištěm a jevištěm, a také se stálým činoherním souborem. Budova byla rekonstruována podle návrhu populárního architekta Davida Vávry; na architektonickém projektu se ovšem podílelo také umělecké vedení divadla a scénografové Luboš Hruza a Jan Dušek. Největší proměnou prošel velký sál (s kapacitou 300 diváků) a prostory foyeru a kavárny; drobnější změny nastaly i v suterénním Studiu. Pro ředitele Daniela Hrbka starost s rekonstrukcí v těchto dnech končí, ale jiná teprve dostává obrátky: divadlo začíná žít.

Otevíráme českou premiérou hry mladého maďarského dramatika Kornéla Hamvaie Čas katů v režii Michala Langa, za přítomnosti autora. Je to výpravná inscenace, tak trochu existenciální cirkus, odehrávající se v revoluční Paříži roku 1794. Hraje v ní celý soubor divadla.

Jaký bude další program Švandova divadla?

Jsme divadlo se stálým činoherním souborem, naším zájmem je tedy především dělat divadlo v kontinuitě, zaměřené na práci s hercem. Dalšími premiérami této sezóny budou komorní drama „Pohřbené dítě“ amerického dramatika Sama Sheparda a hořká komedie „Znalci“ současné dánské autorky Nikoliny Werdelinové; oba tituly budou uvedeny v Čechách vůbec poprvé. V závěru sezóny u nás bude jako host zkoušet dosud neurčený titul režisér Janusz Klimsza, umělecký šéf a ředitel Společnosti Petra Bezruče v Ostravě. Způsob jeho tvorby je nám blízký, což lze ostatně říci i o bratislavském souboru Astorka Korzo '90, s kterým jsme domluveni na dlouhodobé spolupráci, postavené především na výměně inscenací. Samozřejmě chceme poskytovat prostor také alternativním žánrům, a to především ve Studiu, které bylo sice při povodních zatopeno spodní vodou, ale zázračně rychle se vysušilo. Bude tudíž otevřeno

už letos – 21. prosince – premiérou souboru Buchty a loutky, kteří jako stálí hosté divadla naleznou právě ve Studiu svou novou domovskou scénu.

A další aktivity?

Od ledna se u nás zabydlí přehlídka „České divadlo 2002–2003“ a diváci tudíž budou mít možnost vidět na Smíchově nejlepší inscenace českých oblastních divadel. Poskytlí jsme také útočiště vytopenému Divadlu v Dlouhé; bude u nás hrát několikrát měsíčně. Diváci díky tomu možná potěší návrat in-

scenace „Don Juan a Faust“ do prostor našeho Studia, ve kterých vlastně před lety vznikla... Počítáme i s produkcemi pro děti: vedle dopoledních představení pro školy jim vyhrajujeme nedělní odpoledne. Naproti tomu úterky by měly pravidelně patřit hudebním produkcím ve Studiu (výjimečně i ve velkém sále). Ve spolupráci s agenturou A. M. P. chystáme sérii koncertů nadžánrové hudby, stojící mimo střední proud; namátkou jmenujme skupinu Psí vojáci nebo Ivu Bittovou. Další aktivitou Švandova divadla bude projekt Výtvarná zeď. Jde o to, že zeď foyeru bude čtyřikrát v roce k dispozici tvorbě vybraného výtvarníka. Prvním bude významný rakouský hyperrealista Gottfried Helnwein.

A rád bych ještě upozornil na to, že Švandovo divadlo bude několikrát ročně vydávat svůj časopis Druhý břeh. Myslím, že by to mohla být ideální čtenba třeba k příjemnému posezení v naší divadelní kavárně.

Švandovo divadlo na Smíchově se po rozsáhlé rekonstrukci slavnostně otvírá 14. prosince.

Řemeslníci stěrkují balkon v hledišti Švandova divadla (letošní září). Foto: ČTK

Na Petřín zvu Miloň Čepelka a Jaroslav Weigel

Rozhledna je opravena a přístupná. Ale nejen to: český génius Jára Cimrman tu má konečně svoje muzeum!

Kdo proslaví koho? Cimrman Petřín anebo Petřín Cimrmana?

Faktem je, že v březnu se po dvou letech znovu otevřela zrekonstruovaná petřínská rozhledna. Nemusíte tam ovšem chodit jenom nahoru, neboť jít se dá i dolů: v suterénu je otevřena Cimrmanova Hospoda Na mýtince – pro případ, že vás pohled na Prahu ze šedesátimetrové věže zná. A především je tu stálá výstava věnovaná osobnosti a dílu našeho největšího velikána.

Eiffelova věž je samozřejmě nápadem Járy Cimrmana.

Petřín tím pádem taky.

Petřínská rozhledna byla postavena z podnětu Klubu českých turistů v rámci Jubilejní pražské výstavy jako 5× zmenšená replika Eiffelovy věže (o Cimrmanových zásluhách o Eiffelku čtěte dále). Na její vrchol, který je ve stejné nadmořské výšce jako skutečná

Eiffelovka, vede 299 schodů. První patro je ve výšce 20 m a druhé v 56 metrech nad zemí. Z galerie spatříte nejen celou Prahu, ale (za světla) i nemalý kus Čech. Rozhledna je od roku 1998 v majetku města.

Badatelé Miloň Čepelka a Jaroslav Weigel nás zvali jeden přes druhého.

„Já si myslím, že se konečně Cimrman dočkal, že má svoje muzeum. A dokonce ho má dost vysoko. I když ne úplně na rozhledně.“

„Je to rozsáhlé muzeum a dělí se na tři hlavní části: na část mládí Cimrmana, potom na část jeho vynálezů a na část jeho přátel a současníků, s kterými si korespondoval. Ovšem jsou tam ještě části další. Jedna se věnuje historii Klubu českých turistů, a to z toho důvodu, že oni jsou autory petřínské rozhledny a nějak k tomu vlastně patří. Uvidíte tam věci dobové, což s výstavou Járy Cimrmana koresponduje, protože ta je taky pochopitelně dobová. Cimrman pů-

sobil v 80. letech dnes už předminulého století, až do první světové války. Pak je tam další prostor, který se bude asi tak po dvou letech měnit. Teď je věnován jubilejní pražské výstavě v roce 1891.“

„To je rok, kdy byla taky postavena petřínská rozhledna.“

**Otevřeno: denně 10–19 hod.,
mimo sezónu (listopad–březen)
pouze o víkendech,
svátcích a školních prázdninách
10–17 hod.**

„Takže to je jubilejní výstava v roce 1891. Všechno jsou dobové snímky, dobové dokumenty... Tato část se po dvou letech změní, ovšem zase tak, aby korespondovala s Cimrmanem a s jeho dobou. Bude tam třeba historie Sokola nebo hasičských sborů v Praze.“

„Na cimrmanovské výstavě jsou věci sesbírané za mnoho let. Je tam fotografická část s původními snímky, ale hlavně jsou tam předměty, které každého Cimrmanologa nebo fandu našeho divadla zaujmou. Především vynálezy – třeba Cimrmanovo hasičské kolo pro jednoho hasiče, s veškerým vybavením, s hadicí a se vším dalším, i s popiskou „Udržte oheň – do jedu“. Je tam Cimrmanova drezína Louda – skutečně obrovská drezína. Na nožní i ruční pohon. Cimrman se s ní coby kočovný dentista dopravoval k nemocným. Je tam dokonce ta slavná Eiffelova věž ještě před tím, než Cimrman Eiffelovi poradil, že jí má roztáhnout dole nohy, aby vypadala tak, jak vypadá dneska...“

„Jsou tam modely, jsou tam lyže, je tam Cimrmanova raketa. On přestal hrát tenis, protože měl tak silný úder, že kdykoliv tou raketou praštil, tak samozřejmě zničil výplň. Těchto věcí jsou tam desítky a desítky.“

„U portrétů světových osobností nesmí chybět ani Mistrova busta. Je doplněna stylovým věncem s nápisem „Járo-

Foto: Pavel Ryjáček

vi s úctou – ministr kultury“. Jméno politika ovšem neznáme.“

„Stojí to skutečně za návštěvu. A když si potom prohlédnete návštěvní knihu, tak uvidíte třeba i japonské zápisy. Takže Jára Cimrman zřejmě zasáhl širokou veřejnost světovou!“

„Ano, já mám pocit, že nejvíc to ocení právě zahraniční návštěvníci, kteří vedle té pravé historie Klubu českých turistů

či Jubilejní výstavy musí na Cimrmana koukat opravdu jak Alenka v říši divů!“

Miloň Čepelka a Jaroslav Weigel patří k protagonistům Divadla Járy Cimrmana. O muzeum v suterénu petřínské věže se ovšem zasloužila především agentura Echo. Instalace je profesionální a kombinuje seriózní dokumenty s mystifikacemi vskutku mistrně.

Foto: Karel Cudlín

Ke vstupu do budoucích stanic metra vybízí František Polák

Od listopadu jsou hotovy ražby na první části „čtvrtého provozního úseku trasy C“. Dokončit ražby, to je v životě stavby takový přelom: končí „špinavá práce“ a na povrchu už pomalu přestáváme obtěžovat okolí. Ale především jsme rádi, že jsme prošli tou skalou, protože ve skále člověk nikdy neví, co se tam může stát, tam je příroda vždycky pánem situace...

Nový úsek je trasa dlouhá téměř čtyři kilometry. Má dvě stanice – jedna je

ražena (tedy zhotovená pod zemí) a jedna je hloubená, tedy „vyhrabaná“ shora.

Kobylisy – ražená stanice 31 metrů pod zemí

Kobylisy jsou první stanicí v Praze, která je jednoklenbová. Čili celá stanice se nachází v jednom vyraženém prostoru, poměrně velkém. Bude to mít výhodu jednak pro údržbu a jednak pro cestující: nejsou tam žádné sloupky, a tudíž

žádné nebezpečné kouty. Prostě vás tam nikdo nepřepadne, protože by na něj z každé strany bylo vidět. A ještě jedna zajímavost: už sem nevedou dva jednokolejné tunely, ale jeden dvoukolejný (rozdvojuje se až těsně před stanicí). Má to výhodu pro údržbu: když na jedné koleji stojí opravovací vlak, je vedle ještě místo. A taky odpadá ten takzvaný píšťkový účinek vlaku: když bude souprava přijíždět, v nových stanicích vás to už skoro neofoukne – ba i kloubouk vám zůstane na hlavě...

Kobylisy. Těhle obraz se brzy změní. Zatím po stranách vidíte dva traťové tunely, které vedou zespodu od Vltavy, a uprostřed je eskalátorový tunel, který vede na náměstí Kobylisy.

Druhá z nových stanic metra – Ládví – už dává tušit budoucí podobu.

Ládví – hloubená stanice s nástupištěm sedm metrů pod úrovní terénu

Stanice dělané z povrchu, tedy hloubené, jsou nesrovnatelně levnější. Pokud se tedy podaří v půdorysu města najít místo, kde se dá země otevřít shora, tak to investor většinou preferuje, i když to znamená víc obtěžovat okolí. V Ládví se našlo místo mezi Střelnickou ulicí a obchodním domem. Ta stavba už je v takové fázi, že do ní vedou koleje, což je vlastně druhý přelom. Od té chvíle už máme výbornou možnost dopravovat tam materiál, a je to úplně jiné kafe, než když se tam auta hrabou přes hroudy hlíny. Samozřejmě tu ještě nejezdí elektrické vlaky, ale zatím jen diesellové mašinky...

Stavba začala v září 2000 a v květnu 2001 jsme začali razit. Do konce příští-

ho roku tuto část stavebně dokončíme. Potom se tam budou montovat technologie a pak nastanou kolaudační procesy. Kolem poloviny roku 2004 byste se tu už mohli svést... Bezprostředně na to by měla navázat výstavba druhé části „čtvrtého provozního úseku trasy C“, která by měla mít dvě stanice na Proseku a jednu u výstavního areálu v Letňanech.

František Polák, tiskový mluvčí a. s. Metrostav. Není typickým mluvčím, který by pouze zprostředkoval kontakt: kolegové o něm říkají, že o metru už ví nejvíc z celé společnosti. Když s ním mluvíte, vždycky cítíte zájem a jistou napinavost. Není divu: stavět metro stále patří k největším pražským dobrodružstvím.

Dvoustranu připravil Pavel Ryjáček

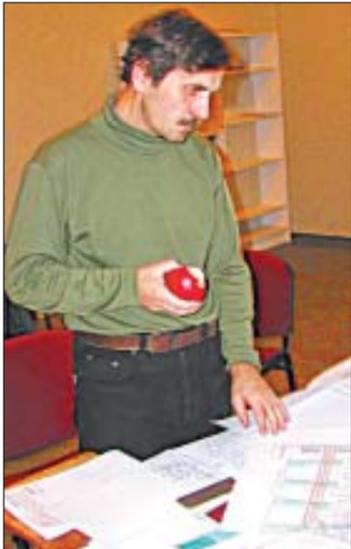
V Divadle pod Palmovkou si staví budoucnost

Libeňské divadlo by se mělo vrátit na svou scénu na přelomu února a března

„Voda prověří kvalitu lidí, v takové situaci se lidé mají možnost pořádně poznat. Já myslím, že v tom malém měřítku našeho divadla se to ukázalo, a podobně to platí i ve společnosti obecně. Jenom bohužel ta voda neodnesla všechny ty, které odnést měla, Augiášův chlév to tak úplně nevyčistilo,“ říká s pousmáním šéf Divadla pod Palmovkou Petr Kracik.

Vodní bilancování

Srpnová povodeň napáchala v Divadle pod Palmovkou škody za desítky milionů korun. Naštěstí byli pojištěni,

Šéf Divadla pod Palmovkou Petr Kracik nad plány rekonstrukce: „Rozdělili jsme si opravu divadla do dvou etap: teď jsou na pořadu dne ty nejdůležitější věci, které umožní, abychom v únoru začali hrát. To znamená, že zatím neřešíme klub ani šatny, nebude úplně dodělané foyer... Chceme, aby fungovalo jeviště a hlediště.“

a tak velkou část nákladů na obnovu divadla uhradí pojišťovna. Voda zalila celé sklepení, pokladnu, klub, sklady, kotelnu, vzduchotechniku, šatny, před-sáli. „Škody jsou nakonec větší, než jsme si mysleli v prvních týdnech. Nejhorší je, že spodní klenby vzaly za své. Nakonec jsme museli vybourat jeviště i hlediště,“ popisuje poškození divadla Petr Kracik.

Podle prvních odhadů si divadelníci z Palmovky mysleli, že začnou hrát v nové zkušebně, ale když dopočítali reálnou výši škod, rozhodli se všechny finance a všechny síly věnovat na obnovu hlavního sálu – aby do něj už na konci února následujícího roku mohli pozvat své diváky.

Do té doby se „palmovková“ představení objevují na různých místech republiky při zájezdech a na leden se v Laterně Magice chystá přehlídka všech inscenací.

Přinesla řeka něco dobrého?

„Já jsem svým založením optimista a od počátku jsem říkal, podívejme se i opačným směrem. Ne jen na to, co nám velká voda odnesla. A jsou tu i pozitivita: vlastně díky povodni jsme se dostali k věcem, kterých jsme se předtím neodvážili. Pustili jsme se do zásadní rekonstrukce, která není jen návratem ke stavu před povodní. Máme možnost to, co se nám nepodařilo, udělat jinak a lépe, je to takový reparát,“ téměř si pochvaluje povodeň Petr Kracik. Zároveň ovšem přiznává, že je katastrofa zasáhla doslova v nejkrásnějším období, které tu se souborem zažil.

Mívali na dlouho dopředu vyprodáno a podle všeho je čekala velkolepá sezóna. Ale i na tom si Petr Kracik najde něco kladného: „Alespoň je tu příleži-

Snímek z představení Výstřely na Broadwayi od Woodyho Allena a Douglase McGratha.

Foto: J. Urban

tost vrátit se k zájezdním představením. Před létem jsme už skoro nemohli vyjít, protože Pražané si přáli nás vidět víc a víc – a teď nejen můžeme, ale musíme.“

Rozdali čtvrt milionu

Zájezdy s sebou přinesly další povodeň, „Povodeň solidarity“. Tento projekt zaštitila Nadace Víze 97 Dagmar a Václava Havlových a Divadlo pod Palmovkou v něm v pěti českých městech – v Českém Krumlově, v Českých Budějovicích, v Klatovech, v Děčíně a v Ústí

nad Labem – hrálo v podstatě bez honoráře. „Zjistili jsme totiž, že naše zájezdy shodou okolností míří do měst podél toku Vltavy a Labe. Odvážet odtamtud peníze

nám přišlo dost nesmyslné. A tak jsme se rozhodli výtěžek věnovat právě postiženým obyvatelům oněch regionů,“ vysvětluje Kracik. (q)

Do karlínského Spektra se pomalu vracejí barvy

Dům dětí a mládeže Spektrum pokračuje ve své činnosti i v těžkých podmínkách. Stojí přímo na Karlínském náměstí, takže se na něm povodeň docela čitelně podepsala.

Voda dosahovala až na šestý schod vestibulu, úplně zatopila sklepy a částečně i přízemí – to, co stálo na stolech, je bohužel zničené. Osm divadelních souborů přišlo o své rekvizity a kostýmy, voda úplně zničila drahou keramickou pec, a nejhorší je zásah do výpočetní techniky: povodeň vytopila celé informační středisko s vybavenou počítačovou učebnou.

„Základy jsou z opuky, takže staticky jsme na tom dobře. Původně tahle budova byla radnice, a tu naštěstí stavěli pořádně,“ přiznává štěstí v neštěstí zástupkyně ředitele DDM Vladimíra Dvořáková. Celková výše škod je ovšem hrozná. Deset milionů jen v DDM, další dva potom sebrala řeka v loděnicích na libeňském ostrově.

Karlínští to ovšem nevzdávají. Standardní činnost zahájili jen s mírným zpožděním, 1. října. A kromě keramických a počítačových kroužků otevřeli téměř vše jako dřív – jen děti mají o třetinu méně. Všichni se vystěhovali do vyšších pater, přízemí se sklepy okupují dělníci a vysoušeče. (Je smutnou kuriozitou, že pět vysoušečů ze Spektra během jednoho listopadového víkendu někdo ukradl. Vlna povodňové solidarity už patrně opadla.)

Peníze na opravy se do Spektra scházejí ze všech stran, i od zřizovatelského magistrátu. Přišli dokonce někteří rodiče s menšími částkami, výrazně přispěla Opavia a První městská banka dala karlínskému Spektu 50 000.

Domy dětí a mládeže po celé republice spustily už během prvních povodní v roce 1997 akci Děti dětem. Teď se ovšem nevydělává na Moravu, ale na Čechy, jinak jde opět o dobročinnou „prodejní“ předvánoční výstavu výrobků dětí, které navštěvují kroužky DDM. Slovo *prodejní* je v uvozovkách, protože ve skutečnosti nejde o prodej, ale o dobrovolnou sbírku, kde za darované finanční prostředky získává dárcé dětský výrobek, který si sám vybral. Navíc podepíše darovací listinu s uvedením částky, kterou věnoval.

Ve Spektu právě v těchto dnech vrcholí podobná akce „Karlín plný andělů“. Do Spektra lidé nosí i posílají andělíčky všech tvarů a velikostí z papíru i třeba z hlíny, které ve středu 11. prosince slavnostně vydražíme. Kolik se na této aukci vybere, to můžete ovlivnit i vy – pokud chcete mít doma svého anděla, přijďte si ho vybrat do velkého sálu karlínského DDM. (q)

Práce jako na kostele

Církevní objekty poškozené povodní dostaly peníze od města

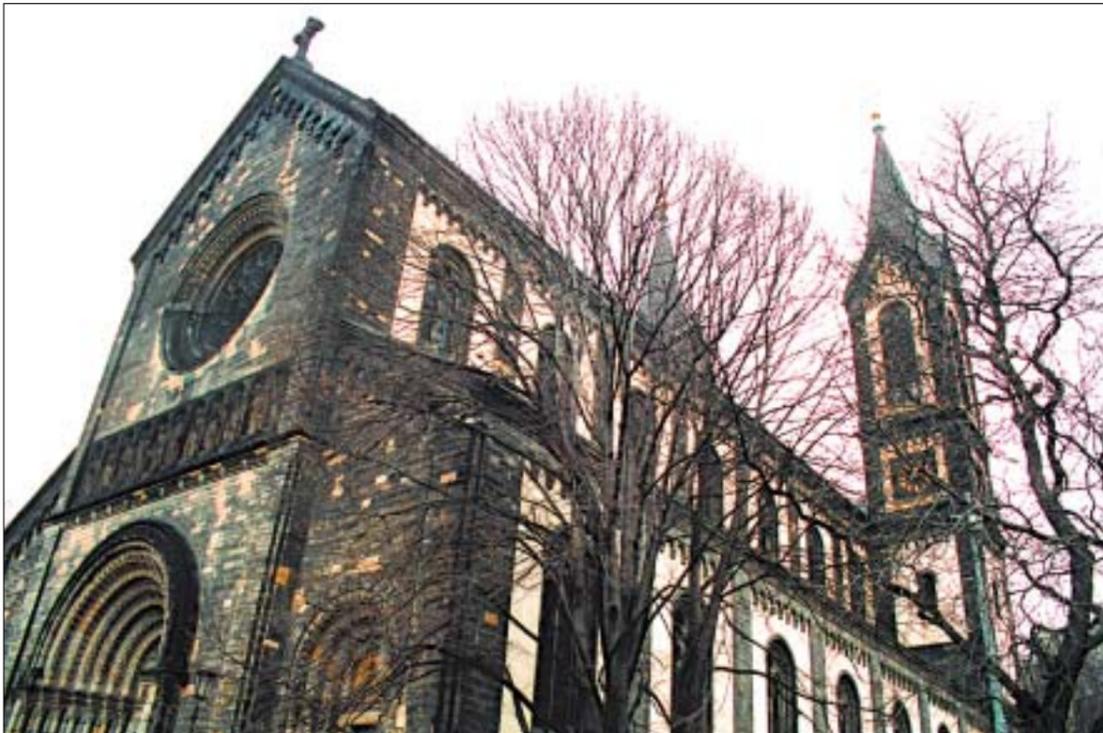

Foto: Karel Cudlín

Granty přinášejí pomoc i na církevní půdě. Povodněmi zdevastované církevní památky požádaly o pomoc město – a to mezi žadatele již v září rozdělilo 9 260 000 korun.

Největší částku, čtyři a půl milionu korun, získal **kostel sv. Cyrila a Metoděje** na Karlínském náměstí. V kostele byly skoro dva metry vody, která po sobě zanechala více než pěti-milionové škody. Narušila konstrukční spoje, které jsou lepeny vodou rozpustným kostním kličem. Všechn dřevěný interiér je velmi poškozený. K restaurování odvezli kostelní lavice, sochy sv. Terezičky, Anděla strážného a sv. Anežky, i ohromná vstupní kostelní vrata, které teď nahrazuje mříž. Omítku uvnitř kostela museli otlouct do výše 180 cm nad soklem. A ve sklepech pod sakristií bylo nutné vyměnit plynový kotel a zásobník teplé vody.

Český zástupce v seznamu UNESCO, Staronová synagoga v Maislově ulici v Praze 1 byla vytopena do výše 1,5 m. Od města dostala 200 000 Kč. V areálu kostela náboženské obce Církve československé husitské ve Vitkově ulici v Karlíně při záplavách voda dosahovala výše 2,8 m. Z úplně zničeného kolumbária zatím odvezli přes 200 uren na Olšanské hřbitovy a město dalo na opravy tohoto důležitého ekumenického i kulturního mezinárodního centra přes tři a půl milionu. Provincie Kongregace Dcer Panny Marie Pomocnice, v jejímž objektu se nachází kaple sv. Karla Boromejského, církevní mateřská škola, dívčí katolická škola pro obtížně vzdělavatelné dívky ze sociálně slabších vrstev, domov mládeže, přišla o plynovou kotelnu. Město poskytlo 950 000 Kč na její zprovoznění. (q)

Z karlínského Spektra povodně děti nevyplavily. Zájmové kroužky se sice přestěhovaly do vyšších pater, ale běží dál. Foto: Jana Strejčková

Volební výsledky v „jiných Prahách“

Dostávají Listy pravidelně a stejně tak i Noviny Prahy 2. Přesto rád bych něco víc věděl i o „jiných Prahách“, jak tam dopadly volby, jak personálně i politicky byly obsazeny jednotlivé radnice. K tomu bych měl prosbu (a jistě ne pouze za sebe): ať rodilý Pražan, nemám představu, která část Velké Prahy je třeba Praha 27 nebo Praha 35, to uvádím jen námatkou. Asi by bylo vhodné u čísla uvádět i bližší označení městské části. V té souvislosti mne napadá, že by v Listech byla docela zajímavá a uživná rubrika, něco jako „Průvodce Prahou pro Pražany“. Informací je hodně, ale nikdy jich není dost.

Přeji hezký den a srdečně Vás v redakci zdravím.
PhDr. Vladislav Jisl,
Praha 2

Kdybychom měli opravdu uvést personální obsazení jednotlivých pražských radnic, poněkud by to přesáhlo naše možnosti: jedná se o téměř šest desítek výsledkových listin! Praha zkrátka není jednoduché město. Ale možná Vás bude zajímat alespoň letmá celková statistika, kterou jsme se pokusili pro Vás zpracovat. V Praze většinou zvítězila ODS, a to prakticky všude, kde kandidovala, někde dokonce i více než 70 % hlasů (v Praze 16-Radotíně, v Praze 22-Uhřetěvesi, v Kolovratech a na Slivenci). Nadpoloviční většinu má ODS také v Praze 20-Horních Počernicích, v Měcholupech a v Lipencích, téměř 50 % získala i na Praze 13 a v Praze 19-Kbelích. Pouze na Praze 18-Letňanech zvítězila ČSSD,

ovšem těsně před ODS – a obě mají stejný počet mandátů. V Praze-Březiněvsi a v Nedvězí zvítězili nezávislí kandidáti. Různá sdružení nezávislých nebo místní strany vyhrály v Ďáblicích, v Dolních Chabrech, v Dubči, v Kolodějích, v Královicích, v Lysolajích, v Nebušicích, v Petrovicích, v Řeporyjích, ve Štěrboholích, v Tróji, v Újezdě a na Zličíně. Sdružení KDU-ČSL + NK zvítězilo v Křeslicích, Sdružení „Lochkov 2002“ v Lochkově, Sdružení „Za obec krásnější“ na Přední Kopanině, Sdružení KDU-ČSL a bezpartijních na Vиноři.

Listárna

Druhá místa sledujeme už jen u větších volebních obvodů. Druzí byli zpravidla Demokraté Jana Kasla (Praha 1, 2, 5, 6 – zde těsně před ČSSD, Praha 12) nebo ČSSD (Praha 8, 9, 10, Praha 14 – zde těsně před DJK, Praha 17-Řepy, Praha 21-Újezd nad Lesy, Praha 22-Uhřetěves). Sdružení nezávislých obsadilo druhé místo na Praze 11, Občanská koalice P 13 byla druhá na Praze 13, Koalice SZ + SNK byla druhá na Praze 15 (těsně před ČSSD), Sdružení ED + ODA + CZ + NK bylo druhé na Praze 3, Koalice KDU-ČSL + ODA + US-DEU byla druhá na Praze 4, Sdružení ED + NK bylo druhé na Praze 7. Komunisté byli druzí v Praze 18-Letňanech, v Praze 19-Kbelích, v Praze 20-Horních Počernicích.

Víte, odkud a jak dostáváte Listy?

Samozřejmě, že Listy vznikají v redakci. Ta sídlí přímo na Nové radnici, na Mariánském náměstí. Odtud putují „lehkou cestou“ v podobě elektronických souborů (a nanejvýš několika fotografií). Viditelnou tvář dostávají ve studiu LOGIK ve Strašnicích. Tam byste je mohli spatřit v podobě barevných „filmů“. Ale tisknou se zase úplně jinde – ve firmě RINGIER PRINT, a. s., kde také značně přibudou na váze: ve výsledku mají 42 tun!

Měsíc co měsíc putují Listy do vašich stránek, a to už více než rok. Tiskne se jich vždy 600 000, což je obrovský náklad, srovnatelný s nejvydávanejšími novinami u nás. Každý měsíc byste je měli dostat do schránky, ale nebývá to tak jednoduché: pražské domy se zamykají a nezvané hosty není zvykem vpouštět, navíc mnozí z vás máte nedůvěru před něčím, co jste si sami neobjednali. Proto se spolu s distribuční firmou TEMPO TEAM vydáváme přímo „do terénu“ a sledujeme, zda se výsledek našeho snažení opravdu dostane tam, kam má. Mnohokrát jsme zvažovali způsob, jakým by se k vám Listy dostaly spolehlivěji. Os-

tatně i vedení města má na tom zájem; Pražané mají přece právo na informace a zdaleka ne každý si pro ně chce chodit do úředních budov. Ani informace v deníku Metro si nemůžou opatřit všichni. A tak jsme zvolili klopotnější, ale pro vás pohodlnější cestu: takzvanou „neadresnou distribuci“ do schránky. Samozřejmě, pokud to jde.

Kam se obrátit, když výtisk nedostanete?

Listy hl. m. Prahy byste měli najít ve své schránce vždy v průběhu druhého týdne každého měsíce. Pokud se to nestane, máte možnost obrátit

Kvalita tisku je průběžně kontrolována ve velínu – počítačlo mezitím registruje šestimístný počet výtisků...
Foto: Václav Flegl

se na takzvanou Zelenou linku distribuce 800 123 312. Můžete také poslat i dopis nebo mail k nám do redakce (redakce@cityofprague.cz);

v takovém případě uvítáme i váš názor na dění ve městě či na to, co v Listech čtete (nebo nečtete a čím byste chtěli).
(vf, cyk)

Ve skladu se náklad nezdrží déle než hodinu.

Malé nahlédnutí do „kuchyně“ tiskárny: listopadové číslo Listů hl. m. Prahy prochází rotačkou rychlostí 1 000 výtisků za minutu.

HŘIŠNÍ LIDÉ MĚSTA PRAŽSKÉHO

Z lehčích příběhů městské policie v několika uplynulých týdnech

BEŽEL STRÁŽNÍKOVI DO NÁRUČE

Strážník městské policie při cestě do zaměstnání uslyšel v ulici Nekázanka volání „Pomoc, chyťte zloděje“. Jako na zavolanou vzápětí uviděl mladíka, který mu běžel vstříc. Když mladík strážníka spatřil, zastavil se a sedl si na chodník. Na místo přiběhl i další muž, který mladíka označil za pachatele krádeže: prý se vloupal do jeho vozidla a odcizil mu tam tašku s 5 000 korunami. Nebylo nic snazšího než mladíka předat Policii ČR k dalšímu opatření...

AGRESOR V MONTÉRKÁCH

V Praze 8 spatřila hlídka muže v montérkách, který napadl další dva muže a vyvolal rvačku. Strážníci rvačku ukončili, jenomže muž v montérkách se záhy na jednoho z nich zezadu vrhl. Strážníkovi se podařilo útok odvrátit, ale když už muž ležel na zemi, ještě strážníka stihl udeřit do rozkroku. Útočnickovi byla nasazena pouta. Oba muži, které útočnick předtím napadl, využili situace a potichu opustili místo, aniž by podali vysvětlení...

JEDNOVAJEČNÍ HŘIŠNÍCI

Strážník dával řidiči vozidla Opel-Astra, které nemělo za předním sklem potřebné povolení, pokyn k zastavení. Řidič na výzvu reagoval tak, že přibrzdil, otevřeným oknem hlídce vynadal a pokračoval v jízdě. Poté s klidem najel na druhého strážníka. Nabral ho nárazníkem, až strážník přepadl na kapotu, poté prudce zabrzdil a začal rychle couvat. Sotva se strážník vzpamatoval, řidič prudce přidal plyn a rozjel se proti němu znovu. Tentokrát strážník stačil před vozidlem uskočit. Spáchaný útok na veřejného činitele okamžitě strážníci nahlásili kolegům, ale popsany vůz na území Prahy 1 nebyl nalezen.

Týž den večer pak strážníci z Prahy 1 spatřili na Václavském náměstí vozidlo, jehož řidič neoprávněně parkoval. Když ho vyzvali k prokázání totožnosti, ukázalo se, že popis i jméno se shodují s mužem, ráno útočícím na strážníka. Jenomže muž se stejným jménem, datem narození i tváří v tu dobu seděl u vyšetřovatele! Věc se vysvětlila překvapivě: šlo o dva bratry – jednovaječná dvojčata. A tak zatímco jedno dvojčete obdrželo obvinění z útoku na veřejného činitele, druhé bude muset vysvětlit dopravní přestupek v rámci správního řízení...

NAKOPÁVAL SLOUPY

V Praze 4 načapala hlídkující strážnice muže, který svým jednáním budil veřejné pohoršení: bezmyšlenkovitě kopal do sloupů veřejného osvětlení. Totožnost prokázat nechtěl a své osobní údaje sdělil pouze ústně. Následnou lustrací bylo zjištěno, že se jedná o celostátně hledanou osobu...

ZLODEJSKÝ OHÝNEK

Na tísňovou linku 156 došlo oznámení, že v areálu Metrostavu v Praze 9 kdosi páli odpad. Hlídka strážníků pak zjistila, že věc je ještě závažnější: před plechovou boudou uviděli ohniště, na kterém se vypalovaly měděné kabely. V boudě pak strážníci našli pachatele: šestadvacetiletý mladík se jim přiznal, že kabely odcizil ve stanici metra Vltavská...

CHMATÁCI SI ČISTÍ ZUBY

Na služebnu strážníků z Prahy 15 bylo oznámeno, že v obchodním domě přistihli pachatele drobné krádeže. Spáchali ji dva muži vietnamské národnosti: opomněli zaplatit třicet zubních kartáčků, krémy a parfémy v hodnotě přes tři tisíce korun...

BOMBA NEBYLA BOMBA

Hlídka strážníků v Praze 11 jakýsi řidič upozornil, že se na autobusové zastávce nachází podezřelý zavazadlo. Na udané zastávce spatřil mladíka, který jim spěšně sdělil, že před něj zavazadlo vyložil řidič z projíždějící Avie a spolujezdec na něho zakřičel: „Zmiz – je tam bomba!“ Strážníci začali okamžitě jednat, protože se v blízkosti nacházela mateřská školka. Zajistili místo proti vstupu neoprávněných osob, přivolali Policii ČR a pomáhali evakuovat okolí. Vzápětí pyrotechnici zjistili, že jde o slabomyslný žert – zavazadlo žádnou výbušninu neobsahovalo... (cyk)

